

1905-09-30

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Afsendersted:

Malmø

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Bynavnet er skrevet øverst s. 1

Omtalte personer:

Alfred Goldschmidt

Ina Goldschmidt

- Körner

- - Nilsson, Fru

Laura Warberg

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB0437

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave fra Laura

Warberg-Petersen til Østfyns Museer

DOKUMENTINDHOLD

Det er nu 14 dage siden, at Astrid har født sin datter, og hun skal op den følgende dag. Hun glæder sig til selv at pusle den lille. Barnet ligner Alfred og er en rigtig "Jødepige". Hun var stor ved fødslen, selvom Astrid ikke var ret tyk. Dagen før fødslen gik Astrid en lang tur i parkerne. Veeerne de følgende dage gjorde, at hun kun sov 5-10 minutter ad gangen. Astrids mor og Fru Nilsson holdt i hånden, og Dr. Körner blev tilkaldt flere gange. Han vaskede hænder en halv time.

TRANSSKRIFTION

Malmø, 30te Sept 1905.

(På Smertenslejet)

Kære Junge! først må jeg bemærke, at mit Leje kun i uegentlig Forstand kan kaldes Smertens – eftersom jeg i Dag har det fuldstændig godt – og har haft i mange Dage – i Morgen Søndag d 1st Okt er det 14 Dage siden min Datter fødtes – og i Morgen skal jeg op for første Gang – og glæder mig mægtigt – næsten mest, at jeg så selv kan få Lov at tumle med hende – jeg er så jaloux hver Gang Fru Nilsson pusler hende; så ligger det lille Nus og er aller dejligst – hun nyder at blive vasket og klædt – ligger og smågrynter med store forbavsede Øjne – imens hun ustandselig laver små rykvise Bevægelser med Arme og Ben – og mens det lille Ansigt idelig skifter Udtryk – Hun bliver Alfred op af Dage – ser allerede lige så god ud som han; og jeg er så glad over, at det altså bliver en lille Jødepige – det er så kunstigt, at man - selv Christen – kan præstere et Barn af en helt anden Race, hun er ganske mørk – langt Hår! – og hendes Øjne ser ud til at ville blive brune (alle Jøder jo blåøjede) – og hun vejede Gudhjælpemig – 9 Pund nøgen ved sin Fødsel – jeg har fra mere end en Side i den Anledning fået Forespørgsel om, hvor jeg da havde hende – for jeg var skam ikke så rædsom tyk – og jeg forblev lettilbens til det sidste – Dagen før, jeg blev syg, var jeg en lang Spadseretur gennem Parkerne – flere Timer – og jeg gik netop så godt den Dag, at jeg flere Gange tænkte på, hvor let det i Grunden var at skulle have en Lille. Dette var om Fredagen – Lørdag Morgen blev jeg syg – men det er sandt – jeg skrev jo et Barselsbrev til Dig, så Du kender jo Forhistorien; så kom Natten til Søndag – og den var noget pinsom Junge; de virkede så "depraverende" alle de Smerter, fordi jeg var uendelig træt og søvning, men så snart jeg var lige ved at sove, så kom en Ve – jeg sov 2-3 Gange 5 x 10 Min ad Gangen – ellers Piner hele Natten. Kl. 6 om Morgenen kom Solen strålende ind i Stuerne – og Gud hvor var det oplivende! nu var jo den lange Nat forbi – det var Søndag – og inden Aften måtte vel Runden være løst - og så blev jo Barnet et

Søndagsbarn! – så tog Pinerne fat igen – og Mor og Fru N. begyndte forfra – hele Natten. havde de skiftedes til at sidde hos mig – jeg måtte bestemt have en i Hånden – og den Hånd knuskede jeg (i Tavshed), hver Gang Veen kom.

Nå – Kl 11 om Formd. skikkede de Bud efter Lægen, Dr. Kørner. Han havde været her Aftenen forud, men gik igen med den Besked, at alt var normalt – og vilde nok være overstået ud på Natten! Da han nu atter fik Bud, kom han øjeblikkelig – med Taske og Tænger – og Skidt og Møg. Rensede sig en halv Time med 7 forskellige Børster (jeg havde den usaligske Lyst til at spørge, om han ikke havde vasket sig i 14 Dage) – så undersøgte han mig – skønt jeg bad om at blive fri – for de havde jo undersøgt flere Gange - af deres [Herefter mangler resten af brevet].

Malmö, 30te Sept 1855.

(På Smerleinsejet)

Kære Jørgen: først må jeg bemærke, at mit
Leye Kun i megenly Forskand kan kaldes
et Smerlein - eftersom jeg i Dag har det
fuldstændig godt - og har haft i mange
Dage - i Morgen, Spilad, ^{1^{ste}} - og det
17 Dage, siden min Datter fødtes - og
i Morgen skal jeg op for første Gang -
og glæder mig meget - måske med, ^{at}
jeg så selv kan få Lov at ^{se} med
hende - jeg er så glad hver Gang
Fotbilsson passer hende, så ligger
det lille Mors og er aller deiligst -
huden nyder at blive varmt og blødt
- ligger og smågruber med store
forbandede Øjne - imens hun ^{er} ^{ind} ^{til} ^{hånd} ^{og} ^{selv} ^{læser} ^{sin} ^{ryk} ^{visse} ^{Bevægelse}
med Arme og Ben - og næsten
det lille Ansigt idelig skifter Udtryk.
Hun bliver Alfred og i Dage
- ser allerede lige så godt ud som

han; og jeg er især glad over, at det
altså bliver en lille Jordepispe —
det er så kærskeligt, at man —
selskabet — kan præstere et
Barn af en helt anden Race, hvide
gamle morsk — langt hvidt — og hvide
Øjne ses ind til at ville blive hvide
(alle Jorderne bløede) — og hvide
Guldalperne — 9. Et søgen ved sin
Fødsel — jeg har på mere end en
Stige i den Auldring færd og søgning
om hvor jeg de første hvide — for jeg
var skam ikke så reddom byk —
og jeg fortæller bedstehens til det sidste
— Dageffere blev jeg, var jeg en Gang
Guldalperne, gennem Parkerne —
flere Tines — og jeg gik ned på så
godt den Dag, at jeg flere Gange
fækkede på, hvor det led i Grunden
var at skulle have en lille
Dette var om Fredagene — I dag
Morgen blev jeg syg — men det
er sannelig — jeg skrev jo et
Brev til dig, så du kender
jo Forhistorien; så som i Brevet
til Søndag — og den var meget
pinson, Jæger; de var hvide i
„depraverende“ alle de Smekter,
fordi jeg var uendelig trist og syg
mig, men så snart jeg var lige ved
at sove, så kom en Lige — jeg sov
2-3 Gange 5-10 Min ad Gangen
— eller Tines hele Brevet, alle
en Gangen kom så den strålende
ind i Stuerne — og Gud, hvor var
det oplivende! men var jo den
lange Tid forbi — det var
Søndag — og inden Aften må
vel Runden være færdig — og
så blev jo Brevet et Søndags-
brev — så dog Tines fat
igen — og hvor by, som St. Baynald
forfra — hele Brevet kender
de skiftedes til at sidde

660437
has mig - jeg maa beklænde
have en i Hånden - og den
Hånd kærebede jeg (i Tausked)
haver Gang Veen kom.
N^o - Kl 11 om Formid. skibbede
de Bud efter Løgen, Dr. Kærner.
Han havde været her Aftenen
ford - men gik igen med den
Bekked, at alt var normalt - og
vilde nok være overbållt med
pistakken. Da han virkelig
fik Bud, kom han øjeblikkelig
- med Taske og Tønder og Skud
og Nyp. Rensede sig en halv
Time med 7 forskellige Rensere
(jeg havde den usalige Sk. Løst
Lil at spørge, om han ikke
havde været i 14 Dage.)
Så tænksomme han mig - spørge
jeg bad om at blive fri -
for de havde jo tuden
sæt Høve Gang - at beto